

BÀI TỔNG KẾT

HỘI THI THUYẾT TRÌNH VĂN HỌC NĂM HỌC 2017 – 2018

Kính thưa quý thầy giáo, cô giáo!

Các em học sinh yêu quý!

Một ngày đẹp trời, một ngày ấm cúng, thầy trò ta đã được nghe những lời động viên tri ân của các bạn văn, ta được nghe những tâm hồn đang trải đầy, chia sẻ niềm niềm, suy nghĩ tâm hồn, mà bài học hôm nay...

Văn chính là đời. Văn chính là một nguồn sống trong cuộc đời và rồi trở lại cho đời những triết lý nhân sinh mà người đời trông chờ đón nhận. Maxim Gorki nói “văn học là nhân học”. Đọc văn, học văn để học làm người. Đó cũng chính là thành công lớn nhất trong hội thi thuyết trình văn học vừa qua.

Cùng với bao thầy cô khác cảm nhận cân đo giá trị của từng lời văn, tôi quên mất mình là thành viên ban giám khảo, lòng cứ mãi dõi theo sự phấn đấu của các em, theo hội thi của văn chương qua từng thời điểm. Các em luôn bàn về phép nhân tình nhà trong truyện cổ tích, thuyết xa xưa. Các em nhận thức rất sâu về luật lệ quốc gia. Động tình với những kiếm của An Dương Vương chém rồng để cứu tên phò mã, cứu cho đó là con mình để rồi cảm thông chia sẻ hành động nhân hậu theo rùa vàng xuống biển để lấy bài học một niềm muôn đời cho đến hôm nay vẫn còn đau đáu. Các em luôn suy trách nhiệm của trang nam nhi tráng sĩ ngày xưa trỗi dậy với một quốc gia, trỗi dậy của quốc gia. Người vùng giáo gìn giữ non sông suốt cả mùa mưa mà không hề nghĩ đến cái tôi cá nhân, hết mình vì cái ta chung của thời đại. Các em luôn luôn bàn trách nhiệm của thời đại hôm nay. Một chút lợi riêng đã giành giật lẫn nhau còn lợi ích quốc gia thì bằng quang hèn hèn. Các em nghiêm túc an nhân của Nguyễn Trãi, Nguyễn Bỉnh Khiêm mà đau cho các cụ. Người tâm huyết không gập thui, lũ nhàn thì tung môi múa lố. Đau lòng lắm, văn chương đâu phải để mua vui, văn chương nói lên bao nỗi đau đời, gọi gọi cho người đời luôn suy nghĩ. Người đời nói nhân vì bất tiện. Lẽ Vương người câu cá làm thơ nhàn cho nhà Chu cách tám trăm năm, Lưu Bửu Nhân nào đâu bất tiện. Tuy

Giang Phu T, Tam Nguyên Yên Đò nhàn mà chưa xót cảnh nhàn non. Nhưng người có lòng tâm, có trách nhiệm với non sông, họ có nhàn đâu? Vậy mà thời nay, biết bao người chỉ quan sao lợi nhàn đời! Sáng vát ô đi, chiều vát ô về, bòn rút của dân lòng sao không xót h. Văn chương đó, vẫn cần các câu ngày xưa, giữ gìn các em như cũ.

Các em đừng quên thơ s Chí Phèo, không ghét mà lại thương. Giết người mất Chí Phèo như r, bàn tay run run bóng bát cháo hành mà lòng đau quặn thắt. Họ có mảnh đời tăm tối, vất vả chiêng cày thuê sống cuốc đời sống thiến. Quyên thì thiêu củi con người mu n đời sống, đời bình yên mà cũng không có, đời con quỷ đời trong cái thế người đánh phỉ chết. Chết đời đời an thân. Chí Phèo cần phải giữ người ta khinh, Bá Kiến cần phải người ai nào có thể y. Bá Kiến còn không? Chí Phèo còn không? Nơi đâu không chỉ có xưa mà nay còn đang trần tr.

Văn chương đã nên biết nhp củi cho nên đời xa. Người nghệ sĩ Lorca hát nghêu ngao trên yên ngựa mà mìn bao năm rồi vẫn còn vang vọng. Người nghệ sĩ thơ do, người chỉn sĩ thơ do đời cho đời người suy đi tìm chân lí. Âm thanh tiếng đàn bóng nhiên có sắc, có màu, có hình, có khối, nó cứ mãi lẫn lộn trong tâm hồn nên đời như vào thi bút tài hoa của nhà thơ Thanh Thảo.

Tiếng ghi ta nâu bóng trên cô gái y

Tiếng ghi ta lá xanh bóng tím y

Tiếng ghi ta tròn bóng nư c v tan

Tiếng ghi ta rờn rờn máu chảy

Văn chương biết chết hóa hình, máu chảy rờn rờn lòng đau như cắt. Đời thời biết công, kẻ mang gông là con người chân chính. Lorca ra đi đời tiếng đàn, Thanh Thảo gieo thanh bóng v n thơ tuy t h o.

Và rồi, cũng bóng đời trên nhp củi y, các em lại đến tôi vào cái đời củi con chết rồi bay.

Ngồi từ từ hạ bút và chờ thay tranh mà khi tâm giúp viên quan quay về hàng thi n. Nghĩ thuở xóa đi ranh giới hèn thù, cảm hóa con người, đưa con người về chốn thiên lương.

Theo trang viết của Nguyễn Tuấn các em đưa người đi c, người nghe vào ma hèn trẽn, cái lố c
đó bắt quái đản ở đáy sông tưng chững kìm hãm tất cả thế giới sinh linh, nhện chìm bao kiếp đời
trôi nổi. Y và y mà ông Đồ đã phá thế ch trẽn trùng vi. Tài thế, mặt người tiếu vô danh làm
nghèo chèo đồ trẽn thành mặt và tưng quân trên con thuyền đi c chi n, mặt nghèo sĩ chèo đồ
ngo n mặt và t thác ngàn khi.

Hai mặt thí sinh, hai mặt phong cách, mặt em có mặt và đẹp riêng nhưng cùng có chung mặt
niềm đam mê văn học. Có em giỏi lý, có em giỏi toán, nôm trong đời bở dĩ dưng lý, toán mà lữ đi
thuyết trình văn chương. Hai em sao lữ thi văn, em hèn nhiên văn chương làm em suy nghĩ m,
cái sở dĩ bở t bách không nói không xong.

Có mặt ngày rùng rở theo các em lữ vào vồn văn mà yêu văn, yêu người qu không chán.
Đu đầu đó còn lữ lỗng, còn vụng về trong cách nói, cách trữ lữ, nhưng đó âu cũng là lữ
thế thế tình. Các em là thí sinh ch đầu phở thế y giáo cô giáo dũy văn mà bở o nói cho hay, lý
cho suông, vụng vấp người ngừng là đi u không tránh khi.

Cuối thi khép lữ bở ng sở thế ng lữ c của tâm hèn mà có lữ không dũ gì có đũ c. Xin đũ c chúc
mừng tất cả thí sinh, cảm ơn tất cả quý thầy cô, đũ c biệt cảm ơn thầy Hi u Trũ ng đã tũ o sân
chở thanh tao và thi thế c, giúp cho thế y và trò có mặt đẹp nghĩ m suy.

Lũ n nũ a, cảm ơn tất cả các em, cảm quý thầy cô chở nhiệm. Chúc cho hũ i thi năm sau sũ có
nhiũ u sũ chia, có nhiũ u nhân tài văn chương hũ n mùa nũ rũ.

Cảm ơn các đũ c gửi xa gửi n cùng đũ ng điũ u về i trang văn.